

Catalunya s'imposa a Argentina en el debut de Johan Cruyff com a seleccionador nacional

Jornada reivindicativa a l'estadi del Futbol Club Barcelona on la selecció nacional catalana es va imposar a l'Argentina per 4-2

Albert

Els membres de la selecció catalana en finalitzar el partit

Enmig del debat sobre la independència de Catalunya, on a Sitges hi podria haver una consulta el mes d'abril d'aquest 2010, el Camp Nou

es va vestir de gala –la Federació Catalana esperava molt més que 50.000 espectadors– en el debut de Johan Cruyff com a seleccionador

nacional en el partit que va disputar la selecció catalana contra la selecció argentina el 22 de desembre. Amb un Maradona –seleccionador argentí, ara sancionat– amagat enmig del públic i acordonat amb un equip de seguretat, Catalunya va demostrar novament la seva força a nivell futbolístic –sobretot amb els jugadors del F.C. Barcelona– i Argentina la seva mediocritat –amb el punt i a part de les sonades absències de Messi i Kun Agüero–. El resultat ja ho va dir tot, 4 a 2 a favor de la selecció catalana i amb un gran protagonista, Bojan, que li succeïx gairebé al contrari que al Messi, mentre que el primer destapa les millors essències amb la samarreta de la selecció, el segon queda en un segon pla amb la selecció argentina davant l'ímfim estil atacant del seu equip. Al marge del resultat l'ambient del Camp Nou respirava festa, amb castell de jocs d'artifici, concerts previs amb música ben variada i animats per Pep Callau –un dels objectius originals precisament d'aquesta mena de partits–. Les grades plenes de senyeres, “ikurrinyes” i banderes argentines que celebraven el bon festival de gols i Cruyff seguia demostrant que l'estela triomfadora no l'abandona. Veient aquesta expectació de més de 50.000 espectadors i prop d'un milió de televidents, queda clar que la selecció catalana segueix interessant... però amb Angel Mª Villar, Joseph Blatter i José Luis Rodríguez Zapatero anem malament i ens hem de seguir conformant amb els partits de costellada. O, realment Cruyff no deixa de ser un “as” que amaga moltes i millors intencions? Hem de seguir somniant amb la utopia, felicitant això sí a la FCF per la seva valentia en intentar-ho.

Albert Roca